

koppen en schotels van achtkant model, waarop afzonderlijke deksels voorkomen. Ze worden gewoonlijk als chocoladekoppen aangeduid. Verder eenige „famille rose”-kopjes en schoteltjes, ook van achtkant model, die geheel met emaillekleuren zijn overtrokken en die behooren tot het porselein, dat gewoonlijk in den handel als gezaaid wordt aangeduid en dat zeer getrokken is.

Achter op deze plank staat een „famille rose”-stel, bestaande uit vijf stuks, terwijl eenige pulletjes en kanntjes het geheel verlevendigen. Onder in deze vitrine hebben een capacynier trekpote, een dito kandypote, divers fijn theegoed en eenige „famille rose”-borden een plaatsje gevonden.

In de vitrine ter rechterzijde zijn bovenin verschillende voorwerpen van Japansch porselein geplaatst. De fleschjes ter weerszijden met afzonderlijke dopjes, de dekselpot, het fluitje en de dikbuikige vaasjes behooren tot de z.g.n. „Arita of Imary groep”. De kleine hengselfleschjes in het midden behooren tot het zeldzamere „kakiemon”-patroon.

Op de middelste plank zijn aan de achterzijde twee Japansche Imary schaaltjes geplaatst, terwijl de overige stukken op deze plank Chineesch porselein zijn, versierd in den Imarystyl. Blijkbaar was op het einde van de 17e en in het begin van de 18e eeuw het Japansch Imary zoo in trek, dat dit in China werd nagbootst en het decor in China er ten sterkste door werd beïnvloed.

Op deze plank trekken speciaal de aandacht twee fraai versierde borden, waarop een Hollandsche koopman en zijn vrouw, vergezeld door een hond voorkomen. Aan de kleeding kan men wel zien, dat men met 18e eeuwse tijden te doen heeft. In den handel wordt het patroon dezer borden vaak aangeduid als het bruidstaar.

Onder in deze vitrine staat een zogenaamde kraakporcelein van het allergruotste type. Deze soort kraakporcelein is wel de oudste soort, die door de Nederlanders in het begin der 17e eeuw hier te lande werd ingevoerd. Hieromheen staan verschillende borden, kommen, pulletjes en dergelijke, waaronder speciaal op den voorgrond treedt een zgn. zesmerks kom met een versiering van herten in een landschap.

De vergelijking tusschen het porselein van de groote kraakporcelein-kom en dat van de zesmerkskom is voor den porselein-liefhebber wel zeer in het oogvallend. Het witte glazuur van de eerste kom, uit het begin van de 17e eeuw, is licht blauwachtig getint, enigszins waterig of glazig, heilblauw frisch, maar min of meer hard. Het witte glazuur van de zesmerkskom uit het begin van de 18e eeuw is zonder eenigen blauwachtigen glanz, zuiver wit, enigszins roomachtig getint, terwijl het zuivere, heldere, doch zachte blauw daar scherp tegen afsteekt.

Door deze omschrijving ziet men, dat de bedoelde collectie uitmunt door zeldzame exemplaren en dat ze een bezoek aan het Princessehof in de Paaschdagen zeker ten zeerste waard is.

Later worden deze stukken over de andere vitrines verdeeld en zal men dus niet meer een zoo afgeronden indruk van deze aanwinst, waarvoor wij de erflaatster in dankbare herinnering mogen houden, kunnen verkrijgen.

N. O.

Porselein.

Ziehier een omschrijving van de porseleintentoonstelling die gedurende de Paaschdagen in het Prinsessehof wordt ingericht:

De in de goudleerkamer van het Prinsessehof opgestelde ceramiek, door mevrouw B.L. van der Meulen-Taconis aan de gemeente Leeuwarden gelegateerd en het door haar reeds vroeger, mede uit naam van wijlen haren broeder geschonkene, bevat o.m. de volgende zeldzame stukjes:

Op het Friesche keefkastje is geplaatst een vijfdeelig Delftsch aardewerk van blauwe teekening op bruine grond. Dit stel dateert uit het midden van de 18e eeuw en is gemaakt in de fabriek „Het Bijltje”. Dergelijk Delftsch aardewerk met gekleurden ondergrond behoort tot de zeer zeldzame soorten oud-Delftsch.

Op het antieke bureau zijn twee buitengewoon groote blauwe kommen geplaatst van de fraaiste kwaliteit met vakwerkversiering. Zij dateeren uit de Kang-Hsi-periode, omstreeks 1700, zeker wel mede het mooiste wat er op dit gebied bestaat.

In de vitrine, geplaatst tegen den wand. is op de bovenste plank geplaatst zes paar „famille noire” theegoed, waarin kleurige bloemen op rotsen tegen een donker groenzwarten achtergrond afsteken. Het is bekend, dat deze soort Chineesch porselein tot de groote zeldzaamheden behoort. De bekende vazen uit de Drukker-collectie in het Rijksmuseum die thans op de Chineesche Tentoonstelling te Berlijn zoo zeer de aandacht trokken, zijn van deze soort. Het is voor het Prinsessehof dus wel een bizondere aanwinst, dat een stel theegoed van deze buitengewoon zeldzame soort in de collectie te zien is.

Tusschen dit theegoed staan o.a. een paar leeuwjes, die de aandacht trekken, z.g.n. biscuit met een bruinen overtrek. Het midden van deze vitrine wordt o.a. ingenomen door eenige „famille rose”-koppen en schotels van achtkant model, waarop afzonderlijke deksels voorkomen. Ze worden gewoonlijk als chocoladekoppen aangeduid. Verder eenige „famille rose”-kopjes en schoteltjes, ook van achtkant model, die geheel met emaillekleuren zijn overtrokken en die behoren tot het porselein, dat gewoonlijk in den handel als gezaaid wordt aangeduid en dat zeer getrokken is.

Achter op deze plank staat een „famille rose” stelletje van vijf stuks, terwijl eenige pulletjes en kannetjes het geheel verlevendigen. Onder in deze vitrine hebben een capucynier trekpotje, een dito kandypotje, divers fijn theegoed en eenige „famille rose” borden een plaatsje gevonden.

In de vitrine ter rechterzijde zijn bovenin verschillende voorwerpen van Japansch porselein geplaatst. De fleschjes ter weerszijden met afzonderlijke dopjes, het fluitje en de dikbuikige vaasjes behoorren tot de z.g. „Arita of Imary groep”. De kleine hengselfleschjes in het midden behoorren tot het zeldzamere „kakiemon”-patroon.

Op de middelste plank zijn aan de achterzijde twee Japansche Imary schaalt[j]es geplaatst, terwijl de overige stukken op deze plank Chineesch porselein zijn, versierd in den Imarystyl. Blijkbaar was op het einde van de 17e en in het begin van de 18e eeuw het Japansch Imary zoo in trek, dat dit in China werd nag[e]bootst en het decor in China er ten sterkste door werd beïnvloed.

Op deze plank trekken speciaal de aandacht twee fraai versierde borden, waarop een Hollandsche koopman en zijn vrouw, vergezeld door een hond voorkomen. Aan de kleeding kan men wel zien, dat men met 18e eeuwse typen te doen heeft. In den handel wordt het patroon dezer borden vaak aangeduid als het bruidspaar.

Onder in deze vitrine staat een zoogenaamde kraakporceleinen kom van het allergrootste type. Deze soort kraakporcelein is wel de oudste soort, die door de Nederlanders in het begin der 17e eeuw hier te lande werd ingevoerd. Hieromheen staan verschillende borden, kommen, pulletjes en dergelijke, waaronder speciaal op den voorgrond treedt een zgn. zesmerks kom met een versiering van herten in een landschap.

De vergelijking tusschen het porcelein van de groote kraakporcelein-kom en dat van de zesmerks-kom is voor den porselein-liefhebber wel zeer in het oogvallend. Het witte glazuur van de eerste kom, uit het begin van de 17e eeuw, is licht blauwachtig getint, eenigszins waterig of glazig, helblauw frisch, maaar min of meer hard. Het witte glazuur van de zesmerkskom uit het begin van de 18e eeuw is zonder eenigen blauwachtigen glans zuiver wit, eenigszins roomachtig getint, terwijl het zuivere, heldere, doch zachte blauw daar scherp tegen afsteekt.

Door deze omschrijving ziet men, dat de bedoelde collectie uitmunt door zeldzame exemplaren en dat ze een bezoek aan het Prinsessehof in de Paaschdagen zeker ten zeerste waard is. Later worden deze stukken over de andere vitrines verdeeld en zal men dus niet meer een zoo afgeronden indruk van deze aanwinst, waarvoor wij de erflaatster in dankbare herinnering mogen houden, kunnen verkrijgen.

N.O.

Leeuwarder Courant
30-03-1929